

Μαστεροποιήθηκε η Ευρωπαϊκή Ένωση

1 Συνήθως, οι ακραίες θέσεις είναι δηλωτικές ημιμάθειας ή και ψυχολάθειας (έστω και άνη Ιστορία περιλαμβάνει κι ορισμένες σπουδαίες εξαιρέσεις). Ντρέπομαι δηλαδή που θα θέσω στην κρίση-σας σήμερα ένα τεραστιάς πολιτικής σημασίας θέμα, στο οποίο, ένας αμετανόητος ευρωφεντεραλιστής σάν εμένα, υποστηρίζει την ακραία άποψη ότι η Ε.Ε. έχει πάθει παράκρουση. Πρόκειται για την ενιαία περιευρωπαϊκών πανεπιστημίων ρύθμιση που φέρει το χαϊδευτικό όνομα «μολόνια». Αναφέρομαι μόνον σε ένα αντικείμενο αυτής της ρύθμισης – εκείνο που αφορά την τυφλή μίμηση του (τέως) αγγλοσαξονικού συστήματος, θεσπίζοντας πανεπιστημιακό «Bachelor» (τρομάρα μας) 3-ετούς φοιτήσεως, ενώ οι υφιστάμενες παραδοσιακές ευρωπαϊκές σπουδές (4 έως 6 ετών) θα ονομάζονται, λέει, Master (πάλι τρομάρα μας). Γιατί βρε παιδιά;

Διότι, σου λέει: (i) Κάτι ξέρανε οι αγγλοσάξονες που θέσπισαν το σύστημα, (ii) Θα κάνουν οικονομία σε εθνικές δαπάνες πανεπιστημιακών σπουδών, (iii) Θα δίνουμε μικρότερες αμοιβές στα πλήθη των «3-ετών», και (iv) Θα διαθέτουμε ένα σύστημα κατάταξης

//
Τα μαθήματα που θα διδάξεις στους 3-ετούς φοιτητές, πρέπει να έχουν εναν αμεσότερα εφαρμοσμένον χαρακτήρα για την Πράξη. Διοτι αλλιώς, θα βγούν Ξυπόλοιοι στ' ακάθια
//

που θα βλεύει και τους «3-ετείς» από Μ. Βρετανία (κι απο Βέλγιο, ίσως).

2 Ας πάρουμε τα επιχειρήματα ένα-ένα. Το πρώτο επιχειρήμα τζούφιασε εντωμεταξύ: α) Τα καλύτερα βρετανικά πανεπιστήμια (το ένα μετά το άλλο) ΕΓΚΑΤΕΛΕΨΑΝ το σύστημα των δύο διπλωμάτων (BSc και MSc), και υιοθέτησαν το κεντροευρωπαϊκό σύστημα της μιάς και αδιάσπαστης σπουδής που οδηγεί σε δίπλωμα Μάστερ: Στον χώρο του Engineering, η Οξφόρδη, το Imperial College και πλήθος άλλων πανεπιστημιακών Σχολών κατάργησαν τελείως την δυνατότητα Bachelor. Τρία δε βρετανικά πανεπιστήμια που συνεχίζουν να δίνουν (εν παραλλήλω) και το χαριστικό σχήμα «BSc, MSc», εξηγούν ότι «ο μόνος λόγος για να επιλέξει ένας φοιτητής το πρόγραμμα BSc είναι αν αντιμετωπίζει σοβαρά οικονομικά προβλήματα ή αν δεν σκοπεύει να ακολουθήσει καριέρα Μηχανικού».

Εξ άλλου, στην άλλη όχθη του Ατλαντικού η διάσημη American Society of Civil Engineers, με την υποστήριξη της αρμόδιας Διεύθυνσης του Υπουργείου Στρατιωτικών των ΗΠΑ, δηλώνει ότι «οι 4-ετούς διάρκειας σπουδές Μηχανικών είναι α ν ε π α ρ κ ε ί σ για την είσοδο στο Επάγγελμα. (Σκεφθείτε τι είναι οι 3-ετείς).

Αυτά λοιπόν λένε και κάνουν οι Αγγλοσάξονες – και βγάλαν τους Μπολονέζους τεχνητό όφ-σάν-ντ: Η Ευρώπη υιοθετεί το σύστημα που εγκαταλείπουν οι εφευρέτες του – οι οποίοι τώρα προτιμούν το παλιό ευρωπαϊκό σύστημα! Αν αυτό δεν είναι παράκρουση...

Για το δεύτερο και το τρίτο «επιχειρήμα», ακούστε τα νέα: Στην Ιταλία, την μόνη χώρα που είχε εφαρμόσει πολύ νωρίς το «μολονέζο» στην πανεπιστημιακή παιδεία του Μηχανικού, τα τρία τέ-

ταρτα των αποφοίτων της 3-ετούς, συνεχίζουν για την 5-ετή. (Αρα, πού είναι τα άφθονα φθηνά πλήθη που θα βγαίνανε;). Αλλά κι απ' αυτούς που βγήκαν μετά τα 3 έτη, μόνον οι μισοί κατάφεραν να βρουν δουλειά, ύστερα από 1 έτος θ.ε.

Ίδου λοιπόν κι άλλη παράκρουση. Θα περάσουν χρόνια, και θα μαζεύουμε τέτοιες στατιστικές στο κασιδίη το κεφάλι.

Όσο για το τελευταίο «επιχειρήμα» της Ε.Ε., ποιος τους εμπόδιζε να κατατάξουν τους εξ Αγγλίας ή Βελγίου 3-ετείς σε μίαν ενδιάμεση βαθμίδα – και ν' αφήσουν ολόκληρη την Ευρώπη να κάνει τη δουλειά της όπως την ξέρει; Ήταν άραγε ανάγκη οι Κυβερνήσεις να μετατρέψουν τη «μολόνια» σε καθολικών εθνικών Νόμο; Διοτι, πράγματι, πολλές Κυβερνήσεις, αντί να επιτρέψουν και την δυνατότητα του σχήματος «3+2» έτη, το επέβαλαν δια Νόμου! Οι περισσότεροι ευρωπαίοι πανεπιστημιακοί αντιδρούσαν βέβαια, αλλά δεν εισακούστηκαν: Για τον απλοϊστο λόγο ότι η λήψη των αποφάσεων γίνεται από αξιοσεβαστούς μόν πολιτικούς, οι οποίοι όμως δεν υποπεύονται την ιδιόζουσα φύση και την περιπλοκή των πανεπιστημιακών πραγμάτων – ούτε την υποδότη σύνδεσή-τους με την Οικονομία (την πραγματική εννοώ – όχι τις φούσκες).

3 Ελάτε τώρα να 'δούμε και τους δύο άλλους, ειδικότερης κατηγορίας, παραλογισμούς του αλα-μπολονέζε.

α) Τα μαθήματα που θα διδάξεις στους 3-ετούς φοιτητές, πρέπει προφανώς να έχουν εναν αμεσότερα εφαρμοσμένον χαρακτήρα για την Πράξη (άσε βέβαια τίς λογής «δικηγόρους» τριχρόνιτες θα βγάλτε...). Διοτι αλλιώς, αν τους διδάξεις υπομονετικά τις αναγκαίες θεμελιώδεις επιστημονικές γνώσεις, τότε θα βγούν Ξυπόλοιοι στ' ακάθια. Ετσι όμως, θα έχεις απαρχής ευνοηχίσει αυτούς που θα συνεχίσουν για τα 5-ετή (δηλαδή την πλειονότητα των φοιτητών). Ετσι, το κακό είναι από χέρι πολύ μεγαλύτερο απ' ό,τι (δέν) υποπεύονταν οι «νομοθέτες».

Η ιταλική «Διάσκεψη των Κοσμητόρων των Πολυτεχνικών Σχολών», ακόμα σπαράσσεται απ' τα εσωτερικά αδιέξοδα του πώς να στήσουν αυτά τα αυτοάνοσα προγράμματα. Ο δέ Πρύτανης του Πολυτεχνείου της Καρλουρίας, είδε κι απόειδε, και αποφάνθηκε ότι «οι σπουδές των 3 ετών προορίζονται για την καταπόνηση των σπουδών 5 ετών που οδηγούν στο επάγγελμα».

Καμαρώστε τα.
 β) Ο δεύτερος παραλογισμός φαίνεται στο ερώτημα «τι θα τους κάνετε τους Μπατοελόρους της 3-ετούς, όταν διαθέτετε ήδη τους αποφοίτους ΤΕΙ 4-ετούς – οι οποίοι υποτίθεται ότι προορίζονταν να καλύψουν αυτές τις κοινωνικές ανάγκες για τις οποίες τώρα εφεύρατε την 3-ετή πανεπιστημιακή; Ποιός απ' τους ευρωπαϊούς νομοθέτες θα αναλάβει την ευθύνη της σύγχυσης στην Αγορά – και την ευθύνη για τις νέες στρατιές ανέργων;

4 Είναι προς τιμήν της Ελληνικής Κυβέρνησης. Πιστεύω όμως ότι μπορεί να νομοθετήσει την δυνατότητα της π α ρ ά λ λ η λ η ς λειτουργίας του μπολονέζικου σχήματος, για όποιο Πανεπιστήμιο το γουστάρει – και ν' αφήσει ήσυχες τις παραδοσιακές σπουδές. Αυτό ακριβώς που έκαναν οι Grandes Ecoles στην Γαλλία – και το οποίο και τα δευτεροκλασάτα βρετανικά πανεπιστήμια άφησαν να ισχύει: Και BSc διαθέτουν, αλλά και ενιαίες και αδιάσπαστες σπουδές για το λεγόμενο MEng προσφέρουν.

Σημείωση: Οποιοι (μακάρι) ενδιαφέρονται για την τεκμηρίωση των όσων υποστηρίζω, άς επισκεφθεί τον ιστότοπο <http://www.ntua.gr/anouncements/rector/>